

Tyveri, Røveri eller Nedsaaføttelse, eller isølge den Paagjældendes Forstandsudvikling og Opdragelse maa antages, at han har indseet Handlingens Strafbarhed, og derhos høiere Straf end Bøder eller simpelt Fængsel vilde have ramt ham, hvis han havde fyldt det 18de Aar. Straffen for Personer i den nævnte Alder maa ikke overstige Forbedringshuusarbeide i 2 Aar. Hvis iøvrigt Forholdene og Omstændighederne gjøre det antageligt, at det paagjældende Barn ved andre Foranstaltninger kan rettes og forbedres, skal Justitsministeriet være bemyndiget til at frasælge Paatale, forsaavidt den laveste Grad af Straffen for samme Forbrydelse, begaaet af en Voksen, ikke er høiere end Forbedringshuusarbeide.

§ 35.

Begaaes en Forbrydelse af en Person imellem 15 og 18 Aars Alderen, bliver den lovbestemte Straf at nedsette, efter Omstændighederne indtil det Halve; dog kan for Personer i den nævnte Alder i intet Tilfælde høiere Straf anvendes end Strafarbeide i 8 Aar.

§ 36.

Straffrie ere fremdeles Handlinger, som foretages af Personer, der ere affindige, eller hvis Forstandsevner ere enten saa mangelfuldt udviklede eller saa svækkede og forstyrrede, at de ikke kunne antages at være sig Handlingens Strafbarhed bevidst, eller som i Gjerningens Dieblisk manglede deres Bevidsthed.

Forsaavidt der i saadan Anledning anlægges Sag, kan det i Dommen bestemmes, at der mod den Paagjældende skal træffes Sikkerhedsforanstaltninger, hvilke dog igjen ad Værdighedsveien kunne ophæves, naar de efter indhentet Lægeerklæring ikke længer findes nødvendige.

§ 37.

En ringere Straf end den lovbestemte bliver at anvende paa Taaber eller andre Personer, der, om de end ikke mangle al Bevidsthed, dog paa Grund af særegne Tilstande, som have Indflydelse paa Villiens Frihed, ikke kunne antages i Gjerningens Dieblisk at have været i Besiddelse af den Tilregnelighed, der findes hos voksne og sjælsunde Personer.

§ 38.

Handlinger, foretagne af Nødværge, ere straffrie, naar og forsaavidt de have været nødvendige for at modstaae eller afværge et paabegyndt eller overhængende uretmæssigt Angreb paa egen eller Andens Person, Ære eller Gods. Dog skal det kun til Forsvar for Liv, Helbred eller Belfærd være tilladt at anvende saadanne Forsvarsmidler, ved hvilke Angriberens Liv udsættes for øiensynlig Fare.

Har Noget overstredet Grændserne for det tilladte Nødværge, bliver det at afgjøre, om Gjerningen efter Omstændighederne kan tilregnes ham, eller om den paa Grund af den ved Stræk og Bestyrkelse fremkaldte Mangel paa Besindelse ikke kan tilregnes ham som strafbar. Kan Overstridelsen tilregnes ham, bliver Lovens almindelige Straf for den Angriberens tilspøiede Skade dog ikke ubetinget at anvende, hvorimod en mindre efter Overstridelsens Grad lempet Straf kan idømmes.

§ 39.

Den, som for at redde sig eller Andre fra en overhængende Fare for Liv eller Helbred bemægtiger sig fremmed Eiendom eller derpaa gjør Skade, skal ikke straffes for denne Handling, forsaavidt ingen anden Redningsmaade stod til hans Raadighed.

§ 40.

Ukyndighed om Straffeloven, den urigtige Formening, at den ved Loven forbudne Handling efter Samvittighedens eller Religionens Bud er tilladt eller endog befalet, eller omvendt at en lovbefalet Virksomhed af samme Grund er utilstedelig, saavel som Beskaffenheden af Gjerningsmandens Bevæggrund og Diemed udelukker ikke Anvendelse af Straf.

§ 41.

Uagtssomme Handlinger straffes ikke uden udtrykkelig Hjemmel i Straffeloven.